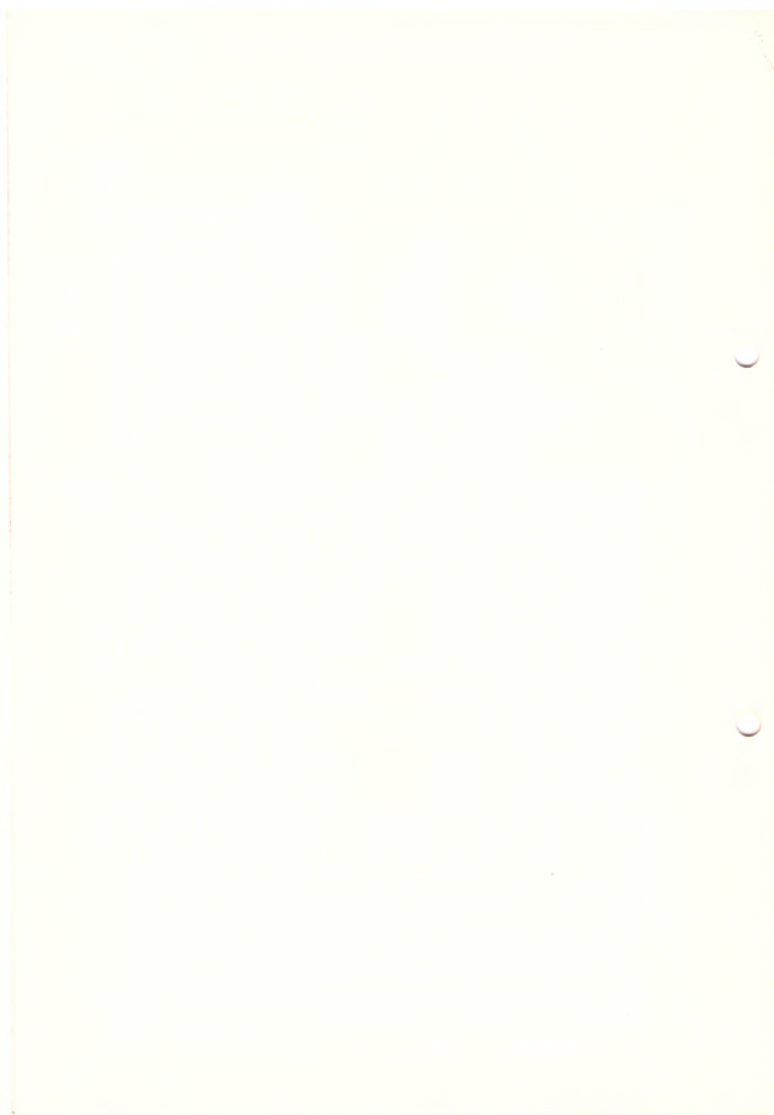

EMIL BOB

1908 — 1974.

Bogat i vrlo rasprostranjen likovni opus Emila Boba, autora poštovaoca ukusa i čitalačkih mogućnosti ljubitelja i mnogobrojnih kupaca svojih likovnih dela, ne bi mogao da se znenamari u slučaju da neko ozbiljnije postavi problem ispitivanja fenomena ukusa publike kompleksnije sociološke strukture u Vojvodini posleratnog perioda. Nažalost, o problemu ove vrste razmišlja se samo prilikom razgovora o statusu likovnog umetnika i ekspanziji rezultata njegovog rada; pa i tada vrlo površno. Tako se raskorak između ukusa likovne publike u širem smislu, i onoga što se kvalifikuje kao umetnička vrednost na likovnom planu, sporo smanjuje. U tom pravcu, možda ih Emil Bob dosta doprineo. Odnosno, velikom ekspanzijom svog dela, dao doprinos popularizaciji rezultata likovnog rada uopšte, zahvaljujući svojoj brizi o čitalačkim mogućnostima šire likovne javnosti, a istovremeno i o korektnosti načina svog likovnog kazivanja.

Autodidakt, Emil Bob uči slikarstvo i razvija svoj slikarski izraz imajući za uzore dela domaćih slikara: u prvom redu Save Ipića, a zatim, Mila Milunovića i drugih, mlađih slikara u nas. Tako se u svojstvu učenika likovnog života u Vojvodini, legalizuje 1948. godine, kao likovni stvaralac, izlažući »Baranjsko selo« na izložbi savremenih vojvodanskih umetnika u Novom Sadu. Nadalje, postaje jedan od redovnih izlagača na izložbama koje organizuje ULUS-ova Podružnica za Vojvodinu, odnosno Udruženje likovnih umetnika Vojvodine, i drugim; predstavljajući se uglavnom delima iz oblasti slikarstva. Zato se Emil Bob, i ovom prilikom predstavlja kao slikar, s nepomenom da je uporedio sa slikarstvom, svojom primarnom likovnom disciplinom, praktično ispitivao i svoje mogućnosti bavljenja keramikom, mozaikom, obradom drveta, metala i kože; zatim, tapiserijom, vitražom i sličnim aktivnostima. Međutim, sve su to bile sporedne preokupacije, vidovi ustupak ukusu svoje publike, dok je interesovanje za slikarstvo i tehnološke mogućnosti u okvirima ove discipline, bilo trajna opsesija autora.

Tako Emil Bob, ostvarujući svoje cikluse vojvodanskih pejzaža, zatim, mrtvih priroda, najčešće s ribama, i cveća, spontano nadovezujući karakter svog slikarskog izraza na shvatanja fenomena slikarstva, karakteristična za likovno nasleđe meduratnog perioda u nas, postepeno zatvara krug razvoja svog vrlo ekspanzivnog slikarskog opusa. Rasprostranjenog, zahvaljujući prepoznatljivosti motiva pejzaža, mrtvih priroda i cveća. Osim toga, njegovo slikarstvo je tonski ujednačeno, stišanog kolorita, milunovićevski intoniranog u većini pejzaža. Dok se u mrtvim prirodama i cvećima, mogu zapaziti i uticaji drugih, domaćih slikara, s kojima je prijateljski kontaktirao.

Konstantno preokupiran ispitivanjima tehnoloških mogućnosti i karaktera svog likovnog rukopisa, u nastojanjima da ga likovno oplemeni i osavremeni, a i ne izneveri poštovaoce svog slikarstva, Emil Bob doseže slikarski nivo koji zaslužuje pažnju ne samo šire likovne javnosti, već i stručnjaka za likovne umetnosti. O tom nivou najbolje svedoče na ovoj izložbi predstavljena dela. »Gvozdena vrata« iz 1960. i »Jesen« iz 1963. godine; oba pripadaju Muzeju grada Novog Sada — Zavičajnoj galeriji. A likovni kritičar Đorđe Jović, u monografiji Savremeni likovni umetnici Vojvodine, iz 1968. godine, između ostalog, veli: »Emil Bob je savladao sve što je potrebno da bi se slika ostvarila. Njegova kompozicija je sigurna, bojeni odnosi tačni, izbor motiva proučavan — potpuno osvojena likovnost u okviru njegovog stava. Slikarstvo koje neguje je muzejsko, ponekad istina dopadljivo i kompromisno: počiva na proverenim postulatima kojima ništa ne dodaje ali i ne oduzima. Najčešće pristupa obradi predela, mrtve prirode a rede slika cveće. Slikajući prede on ga vidi kao kolorističku senzaciju, trudeći se da bojom definiše objektivnost predmeta, ne povodeći se za njegovom konstrukcijom i njegovom voluminoznošću. U predelu najvećma okupira njegovu pažnju problem svetlosti kao primarni elemenat realizacije. Takav stav nije nikakva donkihotovska isključivost, jer Bob slika krećući se samo između polova njemu dostupnih. Slikajući mrtvu prirodu, predmet je samo deo one mase koja gradi kompoziciju i sva je podređena pikturnalnim vrednostima svetlojubičaste game i nekakvim veoma stišanim akordima intimne poetike«.

Grozdana Saržević

SEĆANJE NA UMETNIKA

Kad god i bilo gde da sam čuo reči »moj zemljak«, pouzdano sam znao da me to oslovljava slikar Emil Bob. Ja sam mu bio, izgleda, simbol kraja u kome nije živio i koji je napustio dosta rano. U tim njegovim rečima bila je skrivena izvesna seta prema zavičaju, a zavičaj mu je bio selo Ečka u Banatu.

Odvojen od rodnog kraja, živeći i stvarajući u Novom Sadu, kao da je jedina njegova veza sa Banatom i Ečkom, išla preko mene. Utoliko su njegovi susreti sa mnom bili osetljiviji i nežniji.

I za njega treba da se kaže ono što biva, ne samo u našem društvu, sa autodidaktima: potcenjivanje njihovih stavova prema umetnosti, zatim obaranje na njihov nedostatak stručnih kvalifikacija itd. To sve pratilo je i Emila Boba u sredinama izvan njegove Ečke.

Zalio mi se na nepriznavanje, a reputacija u novim sredinama nije dolazila lako. Dodrio sam ga i ukazivao na one rezultate koji su u njegovom slikarstvu bili vrlo pozitivni. Nastojao sam da ga ubedim da njegova slikarska evolucija kreće i uzdiže se na njegovim pozitivnim rezultatima. Pozitivnih rezultata bilo je sve više i na njima Emil Bob izgradio je slikarstvo između granica realizma, akademizma i impresionizma, mada u polatnim trenucima stizao je, u svojim kreacijama, i do rasvetljenog ekspresionizma dugih poteza. Zbog takvih slikarskih rezultata Emil Bob ostaje kao daroviti poslenik savremenog vojvodanskog slikarstva.

Što se tiče njega kao čoveka, u njegovoj duši, kao i u mojoj zacrtala se jedna osetljiva, a neispunjena želja. Govorio je, dragi moj zemljače, ja bih želeo sa tobom da se sretnem i boravim u zavičajnoj Ečki. Ta Umetnička kolonija koristila bi mi za moj umetnički razvoj. Na tome je ostalo da nastojim da Emil Bob bude pozvan u Umetničku koloniju u Ečki, da se on ponovo nađe u svojoj zavičajnoj sredini, a isto tako da vodi razgovore sa umetnicima o slikarskom stvaranju i, najzad, da bude duže vremena sa svojim zemljakom.

Ova želja Emilu Bobu nije se ispunila. Sudbina je presekla i njegove i moje ambicije.

Umro je nečujno, kao što bi se skromno i nežno pojavio u svom zavičaju, u Ečki, odnosno u Umetničkoj koloniji svoga sela i sredine.

1977.

STOJAN TRUMIC

EMIL BOB

BIOGRAFIJA

1908. Rođen u Ečki.
Slikarstvo učio kod Save Ipića i drugih slikara u zemlji.
1948. Prvi put grupno izlaže na Izložbi savremenih vojvodanskih umetnika u Novom Sadu, delo pod nazivom »Baranjsko selo«.
1953. Prvi put samostalno izlaže u Bačkoj Palanki, 28 slikara, 3 pastela, 1 akvarel i 8 crteža tušem. Tokom svog likovnog rada bavio se pored slikarstva, keramikom, obradom drveta, kože, metala, vitražom, tapiserijom i slično.
1974. Umro u Novom Sadu.

SAMOSTALNE IZLOŽBE

1953. Bačka Palanka, Izložba slika Emila Boba, 6 — 13. septembar
1954. Bečež, Izložba slika Emila Boba
- Ada, Izložba slika Emila Boba
1970. Sombor, Umetnička galerija Kulturno-propagandnog centra, Bob Emil, tempera, 30. oktobar — 10. novembar

1971. Novi Sad, Galerija Kulturnog centra, Mali likovni salon, Izložba slika Emila Boba, maj

GRUPNE IZLOŽBE

1948. Novi Sad, Izložba savremenih vojvodanskih likovnih umetnika
- Beograd, Prva likovna izložba sindikalnih umetničkih društava Jugoslavije
1951. Novi Sad, Izložba Udruženja likovnih umetnika Vojvodine
1952. Palics (Palić), A vajdasági magyar képzőművészek kiállítása
1953. Sombor, Izložba likovnih umetnika Vojvodine
- Novi Sad, Izložba Udruženja likovnih umetnika Srbije, Sekcija za Vojvodinu
1954. Novi Sad, Izložba likovnih umetnika Vojvodine
- Zrenjanin, Izložba likovnih umetnika iz Banata
- Beograd, XVII izložba Udruženja likovnih umetnika Srbije, XVIII izložba ULUS-a
1955. Novi Sad, Deveta izložba savremenih likovnih umetnika Vojvodine
- Beograd, XX izložba Udruženja likovnih umetnika Srbije
1956. Beograd, Udruženje likovnih umetnika Srbije, XXI izložba

1957. Beograd, ULUS, XXIII izložba
Novi Sad, Izložba likovnih umetnika Vojvodine
1958. Sremska Mitrovica, Izložba likovnih umetnika Vojvodine
Beograd, ULUS, XXV izložba
Novi Sad, Izložba likovnih umetnika Vojvodine
1959. Novi Sad, ULUS, Podružnica za Vojvodinu
Zrenjanin, Četvrta izložba Slikarske kolonije Zrenjanin
1960. Sarajevo, Izložba ULUS-a, Podružnice za Vojvodinu
Titograd, Izložba ULUS-a, Podružnice za Vojvodinu
Skopje, Izložba ULUS-a, Podružnice za Vojvodinu
Ljubljana, Slobodna likovna umetnost Vojvodine
Novi Sad, Izložba likovnih umetnika Vojvodine
1961. Pristina, Izložba ULUS-a, Podružnice za Vojvodinu
Beograd, ULUS, XXXII izložba
Novi Sad, Izložba likovnih umetnika Vojvodine
1962. Novi Sad (Petrovaradinska tvrđava), »Iz ateljea novosadskih umetnika
Novi Sad, Izložba ULUS-a, Podružnice za Vojvodinu
1963. Beograd, ULUS, XXXV izložba
Titograd, Izložba ULUS-a
Novi Sad, Izložba ULUS-a, Podružnica za Vojvodinu
1964. Novi Sad, Slikari i vajar Novog Sada
Bečej, XI izložba radova Umetničke kolonije Bečej
Beograd, V Oktobarski salon
Novi Sad, Izložba ULUS-a, Podružnice za Vojvodinu
1965. Subotica — Palić, 4. likovni susret
Ečka, Retrospektivna izložba (Umetničke kolonije Ečka)
Subotica, Izložba ULUS-a, Podružnice za Vojvodinu
1966. Novi Sad, Izložba ULUS-a, Podružnice za Vojvodinu
1967. Subotica — Palić, 6. likovni susret
Bečej, XIV-ta izložba Umetničke kolonije Bečej
Novi Sad, Izložba ULUS-a, Podružnice za Vojvodinu
1968. Novi Sad, Prva novosadska aukcija slika, grafika i tapiserija
1969. Ruma, Izložba likovnih umetnika Vojvodine
Subotica, Slikarstvo u umetničkim kolonijama Jugoslavije
Ečka, XIV izložba Umetničke kolonije Ečka
Novi Sad, Savremeni likovni umetnici Vojvodine
1970. Beograd, Likovni umetnici Vojvodine
Ečka, Umetnička kolonija Ečka, 15. izložba
1971. Novi Sad, I Novosadski salon
1972. Zrenjanin, Subotica, Vršac, Sombor, Likovni umetnici Vojvodine
Vrbanj, Zabalj, Srbobran, Novosadski slikari
Novi Sad, Jubilarna izložba tapiserije, 10 godina Ateljea 61
1973. Bačka Palanka, 25 dela novosadskih slikara

KATALOŠKI PODACI

1. **BARANJSKO SELO, 1948.**
ulje na kartonu. 44×55
Sign. d. d.: Emil Bob
2. **RIBARSKO OSTRVO, 1954.**
ulje na kartonu, 60×45
Sign. d. d.: Emil Bob 54
3. **ČEKANJE, 1954.**
ulje na platnu, 60×48
Sign. d. d.: E. Bob
4. **GVOZDENA VRATA, 1960.**
uljana tempera na platnu, 91×59
Sign. g. s.: N. Sad 1960.
Vlasnik Muzej grada — Zavičajna zbirka, Novi Sad
5. **FRUŠKOGORSKO SELO, 1963.**
ulje na platnu, 50×77
Sign. d. d.: Emil Bob 1963.
Vlasnik Muzej grada — Zavičajna zbirka, Novi Sad
6. **JESEN, 1963.**
uljana tempera na platnu, 70×101
Sign.: nema
Vlasnik Muzej grada — Zavičajna zbirka, Novi Sad
7. **PEJZAŽ, 1964.**
uljana tempera na platnu, 48×78
Sign. d. d.: Emil Bob
Vlasnik Muzej grada — Zavičajna zbirka, Novi Sad
8. **CVEČE, 1965.**
uljana tempera na platnu, 78×64
Sign. d. d.: Emil Bob
9. **ULOV (Mrtva priroda), 1966.**
uljana tempera na papiru. 48×76
Sign. d. d.: Emil Bob
Vlasnik Muzej grada — Zavičajna zbirka, Novi Sad
10. **AKVARIJUM, 1967.**
tempera na papiru. 14×42,5
Sign. g. l.: Emil Bob
Vlasnik Muzej grada — Zavičajna zbirka, Novi Sad
11. **GLAVA BIKA**
uljana tempera na platnu, 83×67
Sign. d. d.: Emil Bob
12. **CVEČE, 1969.**
uljana tempera na platnu, 60×35
Sign. d. d.: Bob
Vlasnik Muzej grada — Zavičajna zbirka, Novi Sad
13. **ZIMA, 1970.**
jajčana tempera na platnu, 51×77
Sign. d. d.: Emil Bob
14. **RIBE, 1970.**
jajčana tempera na kartonu, 56×65
Sign. d. d.: Emil Bob
15. **RIBLJE OSTRVO, 1971.**
jajčana tempera na platnu, 50×65
Sign. d. d.: Emil Bob 71

16. **KARLOVCI, 1971.**
jajčana tempera na platnu, 48×83
Sign. d. d.: Bob
17. **KANAL PREMA KAČU, 1974.**
jajčana tempera na platnu, 63×73
Sign. d. d.: Emil Bob

Dela od broja 18 do 20, nastala su pred smrt autora koji je iz te serije dela hteo da priredi samostalnu izložbu.

Gde vlasnik nije označen, dela pripadaju uozi familiji Emila Boba.

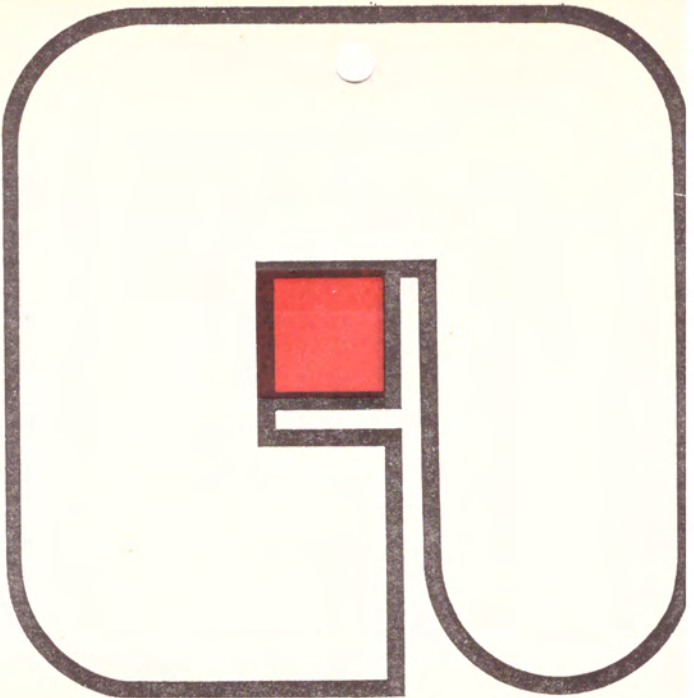
Sve mere izražene su u santimetrima.

BIBLIOGRAFIJA

- »Művészalálkozó«. HID (Novi Sad), 1953. Március 3.
- Herceg (Janos). — »Harmine festo meg egy szobrasze«. MAGYAR SZO (Novi Sad), 6. decembar 1953.
- L. D. — »Prva samostalna izložba Emila Boba«. DNEVNIK (Novi Sad), 1954.
- Fajndova (Ana). — »Izložba slika Emila Boba u Bačkoj Palanci«. PALANAČKI GLAS (Bačka Palanka), 1954.
- Trumić (Stojan). — »Dela banatskih umetnika u gradovima Banata«. DNEVNIK (Novi Sad), 26. april 1955.
- Kujundžić M (Iodrag). — »Izložba likovnih umetnika Vojvodine«. DNEVNIK (Novi Sad), 14. decembar 1958.
- Vujadinović (D.). — »Slikari Vojvodine u Crnoj Gori«. TELEGRAM (Zagreb), 21. maj 1960.
- Kujundžić (Miodrag). — »Plodovi napora«. DNEVNIK (Novi Sad), 9. decembar 1962.
- Urban V (Ladislav). — »Neobično prijateljstvo«. DNEVNIK (Novi Sad), 28. juli 1963.
- M. G. — »Izložba likovnih umetnika Vojvodine«. DNEVNIK (Novi Sad), 17. novembar 1963.
- Kisić (S.). — »Pasija Emila Boba«. DNEVNIK (Novi Sad), 29. novembar 1963.
- Urban V (Ladislav). — »Peći usred letaa«. DNEVNIK (Novi Sad), 15. oktobar 1965.
- Jović (Dorđe). — »Nedorečena dela«. DNEVNIK (Novi Sad), 1965.
- Džigurski (Z.). — »Lopovi »naklonijenje slikarstva«. DNEVNIK (Novi Sad), 17. avgust 1968.
- Jović (Dorđe). — »Savremeni likovni umetnici: monografija. ULUS, Podružnica za SAP Vojvodinu, Novi Sad, 1968.
- Nenin (D(e)jan). — »Likovna smotra«. VJESNIK (Zagreb), 14. april 1969.
- Jović (Dorđe). — »Izložba likovnih umetnika Vojvodine: predgovor kataloga. Ruma, 1969. juli.
- Antić (Miroslav). — »Jedna večna mladost«. DNEVNIK (Novi Sad), 21. avgust 1969.
- Antić (Miroslav). — »Jedna pozna mladost«. DNEVNIK (Novi Sad), 19. februar 1970.
- N. T. — »Uz izložbu Emila Boba, Dopadljivo«. SOMBORSKE NOVINE (Sombor), 6. novembar 1970.
- V(asić) P(avle). — »Likovni umetnici Vojvodine«. POLITIKA (Beograd), 5. decembar 1970.
- N. T. — »Slike kao žestitke«. DNEVNIK (Novi Sad), 25. decembar 1970.
- V. M. — »Invazija dobrih slikara«. (Novi Sad), 19. mart 1971.
- »Pejzaži Emila Boba«. DNEVNIK (Novi Sad), 20. maj 1971.
- »Nova galerija u Novom Sadu«. DNEVNIK (Novi Sad), 9. oktobar 1971.
- A(rok) D(ivjak) G(ordana). — »Otvara se novosadski likovni salon«. DNEVNIK (Novi Sad), 22. oktobar 1971.
- Jović (Dorđe). — »Lična karta novosadskih umetnika«. DNEVNIK (Novi Sad), 31. oktobar 1971.
- Weltrusky (Magda). — »Duvanski Martretrek«. SVIJET (Zagreb), 9. avgust 1972.
- Jović (Dorđe). — »Novosadski slikari: predgovor kataloga izložbe u Vrbasu. Vrbas, Likovni salon Doma kulture i Muzej grada Novog Sada — Zavičajna galerija, 1972 (decembar).
- Mirković (Predrag). — »Umetnici zauzeli Tvrđavu«. EKSPRES POLITIKA (Beograd), 30. april 1974.
- Odbor za sahranu Emila Boba. — »Emil Bob: In memorijam«. DNEVNIK (Novi Sad), 26. maj 1974.
- Acs (József). — »Bob Emil (1908 — 1974)«. MAGYAR SZO (Novi Sad), Kedd, 1974. május 28.

UMETNIČKI SAVET ULUV-a

Živa Vas da prisustvujete otvaranju
komemorativne izložbe

E M I L A B O B A

izložba se otvara 6. juna 1977.

u 19,00 časova u Galeriji Bul. M. Tita 9, Novi Sad
izložba je otvorena svakog dana od 10—12 i od
17—20 časova osim nedelje

Izložba će trajati do 20. juna 1977.